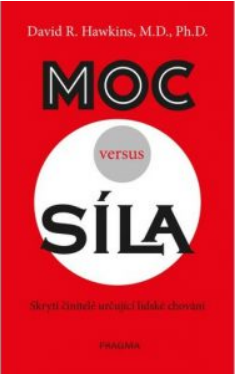

4. kapitola: Úrovně lidského vědomí

Předcházející část: 3. kapitola: Výsledky a interpretace

<p>Moc versus síla</p> <p>Přesměrovat a objednat knihu...</p>	<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda.je a Pragma. Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námi vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost.</p> <p>Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“. □</p> <p>Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku. Vydalo nakladatelství PRAGMA – listopad 2017</p>
---	---

V průběhu let práce na této studii miliony kalibrací definovaly rozsah hodnot přesně odpovídajících dobře poznanému souboru postojů a emocí. Lokalizovali jsme je pomocí specifických atraktorových energetických polí na základě podobného jevu, jakým je shluk kovových pilin v elektromagnetickém poli. Upravili jsme následující klasifikaci těchto energetických polí tak, aby byla snadno srozumitelná a také vědecky přesná.

Je velmi důležité pamatovat si, že kalibrační údaje nepředstavují aritmetický, ale *logaritmický* (dekadický) průběh. Úroveň 300 tedy není dvojnásobek amplitudy 150. Je to 10300 x větší moc. Zvýšení kalibrace o pouhých několik bodů představuje velký pokrok růstu moci. Intenzita, s jakou moc narůstá v následném pohybu po stupnici, je obrovská.

Způsoby charakterizování a číselného hodnocení různých úrovní lidského vědomí jsou důkladné a dalekosáhlé. Jejich důsledky jsou velké i nepatrné. Všechny úrovně pod 200 jsou pro život destruktivní, jak pro jedince, tak pro společnost jako celek. Všechny úrovně nad 200 jsou konstruktivními výrazy moci. Rozhodující úroveň 200 je osou, která odděluje obecné oblasti síly a moci.

Při popisování emocionálních vztahů energetických polí vědomí si uvědomme, že se u jedince neprojeví v čistých stavech. Úrovně vědomí jsou vždy promísené. Člověk může dosahovat v jedné oblasti života určité úrovně, zatímco v jiné oblasti úrovně zcela odlišné. Celková úroveň

vědomí jednotlivce je průměrem celkového součtu těchto různých úrovní.

Názor na Boha	Názor na život	Úroveň	Měřítka	Emoce	Proces
Já	Je	OSVÍCENÍ	700 až 1000	Nepopsatelné	Čisté vědomí
Veškerenstvo	Dokonalý	MIR	600	Blaženost	Jasnost
Jediný	Úplný	RADOST	540	Klid	Proměna
Milující	Prospěšný	LÁSKA	500	Úcta	Zjevení
Moudrý	Smysluplný	KOMBINAČNÍ ROZUM	400	Pochopení	Abstrakce
Milosrdný	Harmonický	PŘIJETÍ	350	Odpuštění	Transcendence
Inspirující	Nadějný	OCHOTA	310	Optimismus	Záměr
Umožňující	Uspokojivý	NEUTRALITA	250	Důvěra	Uvolnění
Dovolující	Přijatelný	ODVAHA	200	Potvrzení	Posílení
Lhostejný	Náročný	HRDA PÝCHA / PÝCHA	175	Pohrdání	Nadutost
Pomstychtivý	Nepřátelský	HNĚV	150	Nenávist	Agrese
Odepírající	Přinášející zklamání	TOUHA	125	Žádostivost	Zotročení
Trestající	Děsivý	STRACH	100	Úzkost	Ústup
Přezíravý	Tragický	SMUTEK	75	Lítost	Malomyslnost
Odsuzující	Beznadějný	APATIE	50	Zoufalství	Vzdání se
Mstivý	Zlý	VINA	30	Obviňování	Zničení
Pohrdající	Bídny	STUD	20	Pokoření	Odstranění

Energetická úroveň 20: stud

Úroveň studu se hrozivě přibližuje smrti, což může vést k sebevraždě z hanby nebo v mírnějším případě k postupné degradaci života. Častá bývá smrt způsobená zbytečnou nehodou. Všichni máme určité prožitky bolesti ze „ztráty tváře“, z toho, že se cítíme zdiskreditováni nebo jako „člověk k ničemu“. Při studu svěšujeme hlavu, plížíme se a přejeme si, aby nás nikdo neviděl. Zapuzení je doprovodným jevem studu a v primitivních společnostech, z nichž všichni pocházíme, se vyloučení rovná smrti.

Zkušenosti z raného života, které vedou ke studu – jako například sexuální zneužívání -, poznamenají osobnost na celý život, pokud se nepodrobí léčbě. Stud, jak odhalil Freud, vytváří neurózu. Ničí emocionální rovnováhu a psychiku, snižuje sebevědomí a v důsledku toho zvyšuje náchylnost k fyzické nemoci. Osobnost, u níž dominuje stud, je neschopná, samotářská a introvertní.

Krutí lidé využívají stud jako svůj nástroj a jejich oběti se často samy stávají krutými. Stydlivé děti jsou kruté ke zvířatům a k sobě navzájem. Chování lidí, jejichž vědomí dosahuje jen úrovně 20, je nebezpečné. Mají sklon k halucinacím, obviňování druhých a také k paranoii. Někteří se

stávají psychotiky nebo se dopouštějí zvrhlých zločinů.

Někteří stydliví jedinci kompenzují tuto vlastnost perfekcionismem a přísností, stávají se vzteklými a nesnášenlivými. Notorickými příklady jsou morální extremisté, kteří zakládají občanské hlídky, projektují svůj vlastní podvědomý stud na druhé a cítí se pak v právu je napadat. Motivem sériových vrahů je často sexuální moralismus spojený s přesvědčením o jejich právu trestat „zlé“ ženy.

Vzhledem k tomu, že stud snižuje hodnotu osobnosti, má za následek sklon k dalším negativním emocím, a proto často produkuje falešnou hrdost, hněv a pocit viny.

Energetická úroveň 30: pocit viny

Vina, často používaná v naší společnosti k manipulaci a trestání, se projevuje různými formami, jako jsou výčitka, sebeobviňování, masochismus, a celá škála symptomů pocitu oběti. Podvědomý pocit viny vede k psychosomatickým postižením, náchylnosti k nehodám a sebevražednému chování. Mnoho lidí zápasí s pocitem viny celý život, zatímco jiní se zoufale snaží uniknout tím, že ji amorálně zcela popírají.

Převládající pocit viny vede k přehnanému zabývání se „hříchem“. Emocionální postoj nesmiřitelnosti často využívají náboženští demagogové, používají ho k nátlaku a ovládnutí. Takoví obchodníci „s hříchem a spásou“, posedlí trestáním, jsou pravděpodobně obětí vlastního pocitu viny, nebo ho promítají na druhé.

U subkultur, u nichž se vyskytuje úchylnka sebemrškačství, se často projevují další místní formy krutosti, například veřejné rituální zabíjení zvířat. Pocit viny vyvolává hněv a jeho projevem je často zabíjení. Trest smrti je obvyklý v populaci sužované pocitem viny a dokládá, že ji zabíjení uspokojuje. Například naše neodpouštějící americká společnost se posmívá svým obětem v tisku a vyměřuje tresty, u nichž se nikdy neprokázal nějaký odstrašující nebo nápravný účinek.

Energetická úroveň 50: apatie

Tato úroveň se vyznačuje chudobou, zoufalstvím a beznadějí. Svět a budoucnost vypadají chmurně, náplní života je zármutek. Apatie je stav beznaděje. Její oběti jsou ubohé ve všem, nepostrádají jen zdroje, ale také energii, aby využili to, co je dostupné. Pokud jim pečovatelé neposkytnou energii zvnějšku, výsledkem tohoto stavu může být smrt formou pasivní sebevraždy. Bez vůle žít tito zoufalí lidé jen tupě

zírají, nereagují na podněty, dokud očima nepřestanou bloudit a nesoustředí se na nabízenou potravu, pokud jim zbylo dost energie, aby ji pozřeli.

Toto je úroveň bezdomovců a vyvrženců z lidské společnosti. Je to také osud mnoha starých lidí a těch, které od ostatních izolovaly chronické nebo progresivní nemoci. Apatičtí lidé jsou závislí. Lidé s apatií jsou „obtížní“ a okolí je pociťuje jako přítěž.

Společnost příliš často postrádá dostatečnou motivaci, aby opravdu účinně pomohla kulturám (a také jedincům) na této úrovni, protože je vidí jako příčinu odčerpávání zdrojů. Toto je úroveň ulic Kalkaty, kam se odvažují vstoupit jen takoví světci jako Matka Tereza a její následovníci. Apatie je úroveň opuštění naděje a jen málokdo má odvahu skutečně se jí podívat do tváře.

Energetická úroveň 75: zármutek

Toto je úroveň smutku, ztráty a malomyslnosti. V určitém časovém období ji zažila většina z nás, ale ti, kdo na této úrovni setrvávají, prožívají život v neustálé lítosti a depresích. Je to úroveň truchlení, zármutku a výčitek vztahujících se k minulosti. Je to rovněž úroveň věčných ztracenců a těch gamblerů, kteří prohru přijímají jako součást svého života. Vede často ke ztrátě zaměstnání, přátel, rodiny, příležitosti a také peněz a zdraví.

Velké ztráty v raném stadiu života způsobují, že je člověk později náchylný k pasivnímu přijímání smutku, jako by žal byl cenou života. V zármutku vidíme smutek ve všem – v malých dětech, stavu světa, v samotném životě. Tato úroveň zabarvuje celkové vidění existence. Součástí syndromu zármutku je představa nenahraditelnosti toho, co bylo ztraceno, nebo toho, co jej symbolizuje. Je to osobní zevšeobecnění toho, že ztráta milovaného je ztotožňována se ztrátou lásky samé. Na této úrovni mohou emocionální ztráty vést k vážné depresi nebo smrti.

I když je zármutek hřbitovem života, je v něm více energie než v apatii. Když tedy traumatizovaný, apatický pacient začne plakat, víme, že se jeho stav lepší. Jakmile začne plakat, bude také jíst.

Energetická úroveň 100: strach

Úrovni 100 odpovídá mnohem více životní energie – strach z nebezpečí je zdravý. Strach řídí většinu světa, burcuje k nekonečné aktivitě. Strach z nepřátel, ze stárí nebo smrti, z odmítnutí a nespočet sociálních obav jsou v životě většiny lidí nejsilnějším motivujícím činitelem.

Z hlediska této úrovně svět vypadá nebezpečně, je plný pastí a hrozeb. Strach je oblíbeným nástrojem vlád despotických a totalitních režimů a nejistota je rysem velkých tržních manipulací. Média a reklama se soustřeďují na strach v zájmu zvýšení zisku.

Bušení strachu je stejně neomezené jako lidská představivost. Když se strach dostane do centra pozornosti, neustálé znepokojující události ho jen přiživují. Strach se stává posedlostí a může nabýt jakékoli formy – strach ze ztráty vztahu vede k žárlivosti a chronicky vysoké úrovni stresu. Bázlivé myšlení může přerůst v paranoii nebo vytvořit neurotické obranné struktury, a protože je nakažlivé, stane se převládajícím společenským trendem.

Strach omezuje růst osobnosti a vede k útlumu. Vzhledem k tomu, že povznést se nad strach vyžaduje energii, postižení nejsou schopni dosáhnout vyšší úrovně bez pomoci. Člověk trpící strachem hledá silnější vůdce, kteří se zdají být vítězi nad vlastním strachem, a tedy schopni vyvést jej z jeho otroctví.

Energetická úroveň 125: touha

Na této úrovni je potřeba ještě více energie. Touha motivuje rozsáhlé sféry lidské činnosti včetně ekonomie. Reklama působí na naše touhy, aby v nás naprogramovala potřeby spojené s instinktivními hnacími silami. Touha nás přiměje vynaložit velké úsilí k dosažení cílů nebo získání odměn. Touha po penězích, prestiži nebo moci řídí životy mnoha těch, kteří se dokázali povznést nad strach, avšak z touhy učinili převládající motiv svého života.

Touha je také úroveň závislostí, v extrémní míře se touha stává důležitější než sám život. Oběť touhy si nemusí uvědomovat motiv svých pohnutek. Někteří lidé si vypěstují závislost na touze po pozornosti a obtěžují druhé svými neustálými požadavky a snahou přitáhnout jejich pozornost. Touha po sexuálním uznání vytvořila celý kosmetický a módní průmysl.

Touha je spojená s hromaděním a chtivostí. Ovšem touha je nenasytná, protože jde o existující energetické pole, a tak po uspokojení touhy – dosažení cíle – ihned následuje buď ne-uspokojená touha po něčem jiném, nebo po cíli téhož druhu, ale vyšším. Například multimilionáři bývají posedlí hromaděním čím dál většího a většího množství peněz.

Touha je zjevně vyšší stav než apatie nebo zármutek, protože abyste něco „dostali“, musíte mít nejprve energii „chtít“. Televize má velký vliv na

mnoho deprimovaných lidí. Podporuje jejich touhy a dodává jim energii k jejich naplnění do takové míry, že se dostávají z apatie a začínají hledat lepší život. Touha nás může nastartovat na cestu k úspěchu, a být tak odrazovým můstkem k vyšším úrovním vědomí.

Energetická úroveň 150: hněv

I když hněv může vést k vraždě a válce, jako energetická úroveň je mnohem vzdálenější smrti než úrovně pod ním. Hněv může vést buď ke konstruktivnímu, nebo destruktivnímu činu. Jakmile se lidé vymaní z apatie a zármutku, aby překonali strach jako způsob života, začnou něco chtít. Touha vede k frustraci, ta opět k hněvu. Hněv proto může být nástrojem, jehož pomocí se deprimovaní nakonec odrazí na cestu ke svobodě. Zlost vyvolaná společenskou nespravedlností, diskriminací a nerovností stála u zrodu velkých hnutí, která vedla k významným změnám ve struktuře společnosti.

Hněv se však nejčastěji projevuje jako odpor a pomsta, a proto je prchlivý a nebezpečný. Hněv jako životní styl přijali podráždění, výbušní lidé, kteří jsou přecitlivělí na urážky a stávají se „sběrateli nespravedlností“, jsou hádaví, agresivní nebo konfliktní.

Vzhledem k tomu, že hněv pramení z frustrované touhy, je založen na energetickém poli ležícím níže. Frustrace je důsledkem přehnaného hodnocení důležitosti tužeb. Rozzlobený člověk se může rozzuřit podobně jako neuspokojené dítě. Hněv snadno vede k nenávisti, která má ničivý účinek na všechny oblasti lidského života.

Energetická úroveň 175: hrdá pýcha a pýcha

Hrdá pýcha a pýcha, vlastnosti si blízké, z nichž první je převážně pozitivní a druhá převážně negativní, zauímají na stupnici úroveň 175. Hrdá pýcha představuje motor s dostatkem energie k řízení námořní pěchoty Spojených států. Je to úroveň, po níž dnes touží většina z nás. Na rozdíl od nižších energetických hladin se lidé cítí pozitivně, když dosahují této úrovně. Zvyšuje se jejich sebevědomí, a to je balzám na všechny bolesti, které zažili na nižších úrovních vědomí. Hrdá pýcha vypadá dobře, a ví to. Předvádí se na cestě životem.

Hrdá pýcha je natolik vzdálená studu, pocitu viny nebo strachu, že například vymanění se ze zoufalství ghetta k sebeúctě vyplývající z vědomí, že jsem „mariňák“, představuje obrovský skok. Hrdá pýcha má všeobecně dobrou pověst a je společensky povzbuzována; přesto, jak vidíme z mapy úrovní vědomí, je stále dost negativní pro dosažení

kritického bodu 200. Proto se hrdá pýcha vnímá pozitivně *pouze* v protikladu k nižším úrovním.

Problémem je, jak říká známé rčení, že „pýcha předchází pád“. Pýcha je defenzivní a zranitelná, protože závisí na vnějších podmínkách, bez nichž může náhle spadnout na nižší úroveň. Naduté ego je při útoku zranitelné. Pýcha zůstává slabá, protože může být svržena z piedestalu zpět ke studu, který je hrozbou, že zažehne strach z porážky a ztráty hrdosti.

Pýcha odděluje a vytváří frakce. Důsledky jsou drahé. Člověk tradičně umíral pro hrdou pýchu armády, se dosud pravidelně zabíjejí z důvodu, kterému říkáme *nacionalismus*. Náboženské války, politický terorismus a náboženský fanatismus, které poznamenaly historii Středního východu a Evropy – to všechno jsou ceny za pýchu, které platí celá společnost.

Odvrácenou stranou hrdé pýchy je arogance a odmítání. Tyto vlastnosti zabraňují růstu. S pýchou je uzdravení od závislosti nemožné, protože pýcha zabraňuje sebereflexi, přiznání si, že se člověk potýká s emocionálními problémy nebo má charakterové vady. Celý problém odmítání je problémem pýchy. Pýcha je tedy obrovskou překážkou pro získání skutečné moci, kdy pýcha je nahrazena opravdovou velikostí a významem.

Energetická úroveň 200: odvaha

Na úrovni 200 se poprvé objevuje moc. U všech testovaných subjektů dosahujících úrovně pod 200 zjišťujeme, jak lze snadno ověřit, že se projevují jako slabé. V reakci na vlastnosti nebo předpoklady podporující život nad úrovní 200 svalová síla každého vzroste. To je kritická hranice, která odděluje pozitivní a negativní vlivy na život. Na úrovni odvahy subjekt získává skutečnou moc. Proto je to také úroveň růstu. Je to zóna zkoumání, uskutečnění, statečnosti a odhodlání. Na nižších úrovních se svět zdá beznadějný, smutný, děsivý nebo frustrující. Ale na úrovni odvahy se na život pohlíží jako na vzrušující, fascinující a podnětný.

Odvaha znamená ochotu zkoušet nové věci a vypořádat se s životními změnami a výzvami. Na této úrovni samostatnosti je člověk schopen uchopit životní příležitost a efektivně ji využít. Na úrovni 200 je například k dispozici energie potřebná k tomu, abyste se naučili novým pracovním dovednostem. Růst a vzdělání se stávají dosažitelnými cíli. Je zde schopnost čelit strachu nebo povahovým vadám a jim navzdory pokračovat v růstu. Ani úzkost neochromí úsilí, jak by se stalo v nižších energetických hladinách. Překážky odrazující lidi, jejichž

vědomí nedosahuje 200, působí jako stimuly pro ty, kdo se vyvinuli do první úrovně opravdové moci.

Lidé na této úrovni vracejí do světa tolik energie, kolik si jí berou. Populace i jednotlivci na nižších úrovních odčerpávají energii z ostatní společnosti, aniž by ji vraceli. Protože úspěchy vedou k pozitivní zpětné vazbě, sebeúcta a sebevědomí přinášejí posilování vlastních schopností. Tady začíná produktivita a tvořivost.

Kolektivní úroveň vědomí lidstva zůstala po mnoho století na 190, teprve v posledním desetiletí 20. století poskočila na současnou úroveň 207.

Energetická úroveň 250: neutralita

Energie se stává velmi pozitivní, když se dostaneme na úroveň, kterou jsme pojmenovali *neutrální*, protože se vyznačuje osvobozením se z pozic, které charakterizují nižší úrovně. Pod 250 má vědomí tendenci vidět dichotomicky, odděleně a zaujímat strnulé postoje, což je překážka ve světě, který je spíše komplexní a mnohotvárný nežli černobílý.

Zaujímaní takových postojů vytváří polarizaci, která zase vytváří protiklady a rozdělení. Stejně jako v bojových uměních strnulý postoj způsobuje zranitelnost a neohebné se snadno zlomí. Neutralita přenáší člověka přes překážky, nerozděluje ani nerozptyluje energii. Znamená pružnost bez odsuzování a realistické hodnocení problémů. Být neutrální znamená být relativně nezávislý na výsledcích. Nejde-li to podle mého, už není prožíváno jako porážka, zděšení nebo frustrace.

Na neutrální úrovni člověk říká: „Pokud nedostanu tohle místo, dostanu jiné.“ To je začátek vnitřní sebedůvěry, vnímání vlastní moci. Člověk se nenechá už tak snadno zastrašit a ani necítí potřebu něco dokazovat. Očekávání, že život se svými vrcholy a pády bude v podstatě dobrý, pokud člověk dokáže ztlumit údery, odpovídá postoji energetické úrovně 250.

Lidé s neutralitou mají smysl pro dobro. Charakteristickým rysem člověka této úrovně je víra v životaschopnost tohoto světa. Je to úroveň bezpečí – s lidmi na této úrovni se snadno vychází, spolupracuje a přátelí, protože je nezajímají spory, soutěžení, ani nemají snahu obviňovat druhé. Jsou klidní a v podstatě citově nenarušení. Tento postoj nepotřebuje posuzovat druhé a necítí nutnost ovládat chování ostatních. Neutrální lidé přisuzují svobodě vysokou hodnotu, a jsou nesnadno manipulovatelní.

Energetická úroveň 310: ochota

Tato velmi pozitivní energetická úroveň může být chápána jako brána k vyšším úrovním. Například pro člověka na neutrální úrovni je charakteristické vykonávat práci přiměřeně, ale osobě na energetické úrovni ochoty se práce daří a běžně dosahuje ve všem úsilí úspěchu. Růst u těchto lidí je rychlý a pokrok je jim vlastní. Pro ochotu je charakteristické překonání vnitřního odporu k životu a jedinec této úrovně se zaměřuje na spolupráci. Lidé s úrovněmi vědomí pod 200 mají tendenci k uzavřenosti, ale na úrovni 310 nastává velké otevření. Na této úrovni se lidé stávají opravdu přátelskými a společenský i ekonomický úspěch následuje takřka automaticky. Ochotní lidé se netrápí nezaměstnaností. Přijmou jakoukoli práci, když je třeba, nebo si pracovní příležitost vytvoří anebo zaměstnají sami sebe. Necítí se poníženi pomocnými pracemi, ani tím, když začínají ode dna. Pomáhají druhým a přispívají k blahobytu společnosti. Jsou také ochotni vyrovnat se s vnitřními rozpory a nemají velké problémy s učením.

Pro tuto úroveň je charakteristické vysoké sebevědomí posilované pozitivní zpětnou vazbou ve formě uznání, ocenění a odměny. Ochotný člověk je solidární a vnímavý k potřebám druhých. Ochotní lidé jsou budovatelé a prospívají společnosti. Díky schopnosti odrážet nepřízeň a učit se z chyb, se umí sebezdokonalovat. Tím, že se zbaví pýchy, jsou ochotni uznat své nedostatky a učit se od druhých. Stávají se vynikajícími studenty, snadno se učí a představují významný zdroj moci pro společnost.

Energetická úroveň 350: přijetí

Na této úrovni vědomí dochází k velké transformaci v chápání, že člověk sám je zdrojem a tvůrcem zkušeností svého života. Přijetí takové odpovědnosti je příznačné pro tento stupeň vývoje vyznačující se schopností žít harmonicky se silami života.

Všichni lidé na úrovních pod 200 mají sklon být bezmocní a dívají se na sebe jako na oběti vydané na milost a ne-milost životu, což pramení z víry, že zdroj štěstí člověka nebo příčina jeho problémů jsou „někde venku“. Tato úroveň je obrovským skokem – převzetím osudu do svých rukou – s vědomím, že zdroj štěstí je v nás samých. V tomto rozvinutějším stadiu je zřejmé, že to „někde venku“ nemá schopnost učinit někoho šťastným a že láska není něco, co nám někdo dá nebo vezme, ale vzniká a vyvěrá z nás.

Nesmíme tuto úroveň mylně chápat jako pasivitu, která je symptomem apatie. Přijetí dovoluje zapojení se do života podle svých vlastních

podmínek, bez snahy podrobit se pevnému dennímu režimu. Stupeň přijetí charakterizuje emocionální klid a rozšířené vnímání, protože odmítání je překonáno. Člověk teď vidí věci bez deformace nebo mylné interpretace. Kontext zkušeností je rozšířen, a proto můžeme „vidět celý obraz“. Přijetí má v podstatě co dělat s rovnovahou, mírou a vhodností.

Jedinec na úrovni přijetí se nezajímá o určování správného a nesprávného, ale věnuje se místo toho řešení problémů, zjišťování, co s nimi dělat. Náročná práce nevyvolává obavy nebo úzkost. Dlouhodobé cíle mají přednost před krátkodobými. Zvláště významná je sebekázeň a preciznost.

Na úrovni přijetí nás nepolarizuje konflikt nebo protiklad. Uvědomujeme si, že ostatní lidé mají stejná práva jako my, a vážíme si rovnosti. Zatímco nižší úrovně se vyznačují strnulostí, na této úrovni se začíná objevovat společenská pluralita jako forma řešení problémů. Uvědomujeme si, že rovnost nevyklučuje rozmanitost. Přijetí více zahrnuje, než odmítá.

Energetická úroveň 400: rozum

Jakmile je překročena vazba na emoce z nižších úrovní, vystupují do popředí inteligence a racionálnost. Rozum je schopný zvládat velké množství složitých dat a činit rychlá a správná rozhodnutí, chápat složité souvislosti, vztahy a rozdíly. Odborná práce se symboly a abstraktními pojmy se stává stále snazší. Toto je úroveň vědy, medicíny a všeobecně zvýšené schopnosti vytvářet nové pojmy a pochopení tématu. Vědomosti a vzdělání jsou vyhledávaným kapitálem. Pochopení a informace jsou hlavními nástroji k dosažení cíle, který je znakem úrovně 400. Toto je úroveň nositelů Nobelovy ceny, velkých státníků a soudců Nejvyššího soudu. Einstein, Freud a mnoho dalších velkých myslitelů v historii bylo kalibrováno na tuto úroveň vědomí.

K nedostatkům této úrovně patří nepřiliš jasně rozlišování rozdílů mezi symboly a tím, co představují, a zaměňování mezi objektivním a subjektivním světem, což omezuje chápání kauzality. Na této úrovni je snadné nevidět pro stromy les, být zaslepený koncepty a teoriemi a postrádat pohled na základní smysl. Intelektualizace se může stát sama sobě hrobníkem. Rozum je limitován tím, že neskýtá kapacitu rozlišit podstatu neboli kritické hledisko komplexního výsledku.

Rozum sám o sobě neposkytuje cestu k pravdě. Produkuje obrovské množství informací a dokumentace, ale postrádá schopnost řešit nesrovnalosti mezi daty a závěry. Všechny filozofické argumenty znějí přesvědčivě samy pro

sebe. I když rozum je velmi efektivní v technickém světě, kde dominují metodologie a logika, je sám paradoxně hlavní překážkou k dosažení vyšších úrovní vědomí. Překročení této úrovně je v naší společnosti relativně vzácné.

Energetická úroveň 500: láska

Láska, jak je zobrazována v hromadných sdělovacích prostředcích, nemá s podstatou této úrovně mnoho společného. To, o čem se všeobecně hovoří jako o *lásce*, je intenzivní emocionální stav spojující fyzickou přitažlivost, chtění, ovládání druhého, závislost, erotičnost a touhu po novém zážitku. Je většinou křehká, a klesá či stoupá se změnou podmínek. Při zklamání tato emoce často odhaluje skrytý hněv a závislost, které maskovala. Skutečnost, že láska se může změnit v nenávist, je všeobecně známá, ale to, o čem zde mluvíme, je spíše návyková přecitlivělost než láska. V takovém vztahu se nejedná o skutečnou lásku, protože nenávist pramení z pýchy, nikoli z lásky.

Úroveň 500 se vyznačuje rozvojem lásky, která je bezpodmínečná a stálá. Není kolísavá – její zdroj je nezávislý na vnějších faktorech. Láska je stav bytí. Je shovívavá a vyživující a podporuje vztah ke světu. Láska není intelektuální a nevychází z mysli. Láska vyzařuje ze srdce. Má schopnost pozvednout druhé a vykonat velké skutky, protože její motivy jsou ryzí.

Na této úrovni vývoje začíná převládat schopnost rozlišit podstatu věci. Jádro problému se stává středem pozornosti. Rozum má tendenci věci obcházet, ovšem zde se dostavuje schopnost okamžitě pojmout celý problém komplexně a vidět široké souvislosti, zvláště z hlediska času a postupu. Rozum pracuje s částmi, zatímco láska s celky. Tato schopnost, často nazývaná intuice, je funkce okamžitého pochopení bez nutnosti postupné práce se symboly. Tento zdánlivě abstraktní jev je ve skutečnosti zcela konkrétní. Je doprovázen měřitelným uvolněním endorfinů v mozku.

Láska nezaujímá žádné postoj, a je tudíž globální, povznesená nad oddělování. Je tedy možné být „spolu“, protože už neexistují žádné překážky. Láska je všezahrnující a progresivně rozvíjí smysl pro osobní růst. Láska se soustřeďuje na dobro života ve všech jeho projevech a podporuje to, co je pozitivní – odstraňuje negativitu tím, že znovu nalézá vztah, než aby ji napadala.

Toto je úroveň opravdového štěstí, ale i když je svět fascinován tématem lásky a všechny životaschopné víry jsou kalibrovány na úroveň 500 a výše, je zajímavé, že této úrovně vědomí dosahuje jen 0,4 procenta

světové populace.

Energetická úroveň 540: radost

Jakmile se u člověka láska stává stále více bezpodmínečnou, začíná být prožívána jako vnitřní radost. Nejde o náhlou radost z příjemné události, je to stálý průvodní jev veškeré činnosti. Radost vyvěrá z každého okamžiku existence daleko víc než z nějakého vnějšího zdroje. Úroveň 540 je tedy úrovní uzdravování a duchovně založených svépomocných skupin.

Úroveň nad 540 je doménou světců a pokročilých duchovních studentů a léčitelů. Charakteristická pro toto energetické pole je velká trpělivost a stálost pozitivního postoje i přes dlouhodobou nepřízeň. Znakem tohoto stavu je soucit. Lidé, kteří dosáhli této úrovně, mají významný vliv na druhé. Mají dar vytvářet dlouhodobé vize navozující stav lásky a míru.

Ve vysokých úrovních nad 500 je svět ozářen mimořádnou krásou a dokonalostí stvoření. Vše probíhá snadno, současně a vše se jeví jako výraz lásky a božství. Jedinec splývá s boží vůlí. Je pociťována přítomnost moci, která usnadňuje jevy vymykající se normálu očekávané reality, které obyčejný pozorovatel nazývá *zázraky*. Tyto jevy vyjadřují moc energetického pole, nikoli jedince.

Smysl člověka pro odpovědnost vůči druhým lidem má na této úrovni zcela odlišnou kvalitu než na nižších úrovních. Je /de touha používat stav vědomí jedince více ve prospěch života samého než ve prospěch konkrétního jednotlivce. Tato schopnost milovat mnoho lidí současně je doprovázena poznáním, že čím více člověk miluje, tím větší lásky je schopen.

Zážitky blízké smrti se mění v jev, který je vlastní lidem s energetickou úrovní mezi 540 a 600.

Energetická úroveň 600: mír

Toto energetické pole je spojeno se zkušeností označovanou jako *transcendence*, *seberealizace* a *boží vědomí*. Je extrémně vzácné, dosahuje ho jeden člověk z deseti milionů. Jakmile je tohoto stavu dosaženo, mizí rozdíl mezi subjektivním a objektivním a neexistuje žádné přesně stanovené ohnisko vnímání. Jedinci na této úrovni se nezřídka z tohoto světa přenesou do stavu blaženosti, a když nastane, znemožňuje běžnou činnost. Někteří se stávají duchovními učiteli, jiní pracují anonymně na zdokonalení lidstva. Z některých se stanou velcí géniové ve svých oborech a významně přispívají společnosti. Tito lidé jsou světci a

bývají často za svaté označováni, i když na této úrovni je formální víra nahrazena ryzí spiritualitou, z níž všechna náboženství pocházejí.

Vnímání na úrovni 600 a výš se někdy popisuje jako jevy ve zpomaleném filmu, vznášející se v čase a prostoru – nic není nehybné a všechno je živé a zářící. I když tento svět je stejný jako ten, který vnímají ostatní, začíná souvisle plynout, vyvíjí se v nádherný evoluční tanec, v němž jsou smysl a zdroj ohromující. Z takového odhalení až mrazí a působí až neracionálně, a v mysli se rozhostí nekonečné ticho, které zastavuje vytváření pojmů. Pozorující a pozorované se stává totožným. Pozorovatel splývá s krajinou a stává se pozorovaným. Všechno je spojeno Přítomností, jejíž moc je nekonečná, mimořádně mírumilovná, a přesto pevná jako skála.

Velká umělecká díla, hudba a architektura, které jsou kalibrovány na stupnici mezi 600 a 700, nás mohou dočasně přenášet do vyšších úrovní vědomí a jsou všeobecně uznávány jako inspirativní a věčné.

Energetické úrovně 700-1000: osvícení

Toto je úroveň velikánů, kteří vytvořili duchovní vzory, jež během staletí následovaly bezpočty lidí. Všichni jsou spojováni s božstvím, s nímž jsou často i ztotožňováni. Je to úroveň mocné inspirace. Tito jedinci vytvářejí atraktorová energetická pole, která ovlivňují veškeré lidstvo. Na této úrovni už neexistuje prožitek osobního já odděleného od ostatních. Zde nastává ztotožnění Já s Vědomím a Božstvím. Nepojmenovatelné je prožíváno jako vlastní „já“ za hranicemi mysli. Toto překonání ega také může sloužit k učení druhých, aby i oni mohli tohoto stavu dosáhnout. Je to vrchol vývoje vědomí v lidské říši.

Velká učení pozvedávají masy a zvyšují úroveň uvědomění celého lidstva. Taková vize se nazývá grácií či *milostí* a dar, který přináší, je nekonečný mír, který nelze slovy popsat. Na této úrovni poznání pocit významu jedince přesahuje veškerý čas a individualitu. Už neexistuje žádné ztotožnění s fyzickým tělem jakožto „já“, a proto se nezabývá svým smrtelným osudem. Na tělo se pohlíží jen jako na nástroj vědomí a na mysl jako na prostředníka, jehož hlavní hodnotou je komunikace. Osobní já se spojuje s celkovým „já“. Toto je úroveň neduality neboli dokonalé jednoty. Neexistuje žádná lokalizace vědomí, vědomí je přítomno všude.

Velká umělecká díla zobrazující jedince, kteří dosáhli úrovně osvícení, obvykle představují učitele s charakteristickým nastavením rukou zvaným *mudra* – kde dlaň ruky vyzařuje požehnání – to je akt přenosu tohoto energetického pole do vědomí lidstva. Tato úroveň boží milosti je

kalibrována na úroveň 1000, a je nejvyšší úrovní dosaženou ve známé historii lidstva. Pro takové vtělení se užívá titul „Pán“: Krišna, Buddha a Ježíš Kristus.

Následující část: 5. kapitola: Společenské rozdělení úrovní vědomí